

Прельстника прилича на запартъкъ яице,
Вонещо отъ вѣтрѣ, а хубаво на лице.

У скжперника намѣрваш злато по цѣлы мѣры,
Пѣкъ за аспра человѣщина неможешъ намѣри.

Зависть, гнѣвъ и братскы умразы
Съ Ѹдовиты, клеты поразы.

Кога та бѣда налѣтя не са бой,
Ами какъ да я надвишъ съ умъ крой.

Ако си христенинъ, прави добрины безъ мѣра;
Защото така учи Христовата вѣра.

Съ работење много време
Надѣлявашъ сѣко бреме.

Вѣже камъка проприва,
Вода канара пробива:
Само за късо време нѣбыва.

Сѣко дѣте са грыжеше да запомни стихчето си, и го преговареше на умъ за да не го забрави.

Когато болярката изчете сичкытѣ, изпыта редомъ дѣцата, едно по едно, да ли сѣко помни своето. Най-напредъ неможахѫ да гы доизкарватъ самички, трѣбаше да имъ са помага; но за малко време сѣко изучи ъсно и безъ двоумица да изрича стихчето си. А нѣкои отъ тѣхъ бѣхѫ запомнили какво казватъ и другытѣ стихчета. Полека-лека сичкытѣ дѣца достигнахѫ сѣко стихче изусть да знаѣтъ; доста бѣше да имъ са кажеше първата дума за да до-